

ДА СИ СПОМНИШ ОСВОБОЖДЕНИЯТА СИ

Да намериш нови сили за сегашните си изпитания

Дейвид Уилкерсън

27 Декември 2004

Колко бързо забравяме големите Божии избавления в нашия живот. Колко лесно приемаме за даденост чудесата, които Той е извършил в живота ни! А Библията непрекъснато ни повтаря „Поменете избавленията си!“.

Толкова си приличаме с учениците на Исус. И те не разбираха Исусовите чудеса, когато той свръхестествено хранеше хиляди само с няколко самуна хляб и малко риби. Исус извърши това чудо два пъти, хранейки 5000 първия път и 4000 следващия. След няколко дни учениците вече бяха изтрили от паметта си тези събития.

Случи се, когато Исус ги предупреди да се пазят от кваса на Фарисеите. Учениците си мислеха, че Той каза това, понеже бяха забравили да вземат хляб за из път. Но Исус им каза: „Още ли не разбирате, нито помните петте хляба на петте хиляди души, и колко коша събрахте? Нито седемте хляба на четирите хиляди души, и колко кошници събрахте?“ (Матей 16:9-10)

Според Марк, Исус беше изумен колко бързо забравиха учениците му. Исус каза: „Още ли не разбирате, нито разумявате? Окаменено ли е сърцето ви? Като имате очи, не виждате ли? И като имате уши, не чувате ли? И не помните ли? Когато разчупих петте хляба на петте хиляди души, колко кошове пълни с къшеи дигнахте?“ (Марк 8:17-19)

Какво ни казва този пасаж? Ясно е, че никой от учениците не се замисли относно онова, което ставаше, докато тези чудеса се случваха. Опитайте си да си представите тези носещи кошове мъже сред тълпата, подавайки хляб и риба, които чудотворно се умножаваха пред очите им. Човек би си помислил, че учениците биха паднали на колене плачейки: „Как е възможно?! Това е просто страхотно! Това прехвърля границите на човешкото разбиране! О, Исус, Ти наистина си Господ!“ Представям си ги как пришпорват хората, на които служеха: „Ето, насладете се на чудотворната храна, която дава Исус. Вижте нашия Бог и Му се поклонете!“

Учениците видяха тези чудеса със собствените си очи и въпреки всичко, по някакъв начин, значимостта на събитията не се залепи в съзнанието им. И сега, скоро след това, те бяха изпълнение със съмнения и въпроси за това, че „нямаха хляб“. Исус трябваше да им каже: „Колко бързо забравихте чудесата, които Бог извърши за вас. Вие не разбрахте избавленията си.“

Чудя се също така защо онези множества, които бяха нахранени по чудотворен начин от Исус, не се изправиха да Му се поклонят? Защо не прославиха Бог с висок глас и издигнати ръце? Очевидно и те не разбираха чудесата. А това беше така поради същата причина, поради която ти и аз забравяме Божиите чудеса в собствения си живот. Освобожденията от вчера се забравят бързо в кризата от днес.

От Битие до Откровение, Божието Слово буквално крещи: „Помнете! Помнете!“

И в Старият, и в Новия завет пише: „Поменете, че ръката на Господ е силна, за да извършва чудеса от ваше име. Поменете старите избавления.“ Обърнете внимание на Мойсеевия съвет към Израел след чудото от Червено море: „Помнете тоя ден, в който излязохте из Египет, из дома на робството; защото със силна ръка Господ ви избави от там... И после, като те запита синът ти и каже: Какво е това? Да му кажеш: Със силна ръка ни изведе ГОСПОД от Египет, от дома на робството... Това ще бъде за знак на ръката ти и за превръзки над очите ти, защото със силна ръка ГОСПОД ни изведе от Египет.“ (Изход 13:3, 14, 16)

Фарисеите тълкуваха последният стих абсолютно буквално. Те си правеха филактерии, или малки кутийки, които съдържаха писаните закони, които връзваха на ръцете и челата си. Но това, което описваше Моисей тук, беше метафора, духовно служение. Това беше заповед всеки израилтянин незаличимо да напише в ума си всичките страхотни избавления, които беше видял. Господ всъщност им казваше: “Пазете тези спомени и ги дръжте близо до вас. Винаги си ги припомняйте. Всеки път, когато си в криза, всеки път, когато се изправиш срещу великан, всеки път, когато срещу теб излезе свиреп враг, ти трябва да си припомниш всичките чудеса, които Съм направил. Не забравяй освобожденията, които си преживял. Води си умствен дневник за всеки детайл. След това ги кажи на децата си. Продължавай да говориш за чудесата от поколение на поколение. Това ще изгради вярата ти и вярата на всяко бъдещо поколение.“

Никой не беше виждал по-големи чудеса от поколението на Моисей. Те започнаха с невероятните 10 язви, които сполетяха Египет. Рояци от скакалци, нашествие от жаби, реки превърнати в кръв, осезаема тъмнина. Всички тези неща предизвикаха хаос сред египтяните. Въпреки това през цялото време стоеше в лагера безопасно, предпазен от всичко това. Същите тези израилтяни видяха облака на славата зад себе си, който ги скри от приближаващата армия на фараона. Те видяха нощното небе озарено от огнен стълб, който ги топлеше през студените нощи в пустинята. Видяха и цяло море да се отваря пред тях, а вълните се издигнаха около тях като стени. Те преминаха през онези стени по сухо. А на следващият ден Израел видя армията на фараона унищожена по свръхестествен начин, след като същите стени смазаха преследвачите и ги пометоха. Какви невероятни избавления преживя Израел само! Но те не разбраха нито едно от тях. Всъщност, те скоро забравиха всичко. Откъде знаем това? Написано е: „Бащите ни в Египет не разбираха Твоите чудеса, не помнеха множеството на Твоите милости, а се разбунтуваха при морето, при Червено море.“ (Псалм 106:7). Как Израел провокира Бог при Червено море? Само три дни след чудотворното им избавление, те обвиниха Бог, че ги е извел в пустинята за да ги умори от жажда.

“Да, отново и отново изпитваха Бога и огорчаваха Светия Израилев! Не си спомнях Неговата сила, деня, когато ги избави от противника, когато извърши знаменията Си в Египет и чудесата Си в полето Цоан. Превърна реките им в кръв и потоците им, и не можеха да пият.” (78:41-44). „Но скоро забравиха делата Му и не изчакаха съвета Му... Забравиха Бога, своя Спасител, който беше извършил велики неща в Египет, чудни — в земята на Хам, страшни — при Червено море.“ (106:13, 21-22)

Нещото, за което Моисей беше укорил Израел, се случи. Той ги беше предупредил: „Само внимавай на себе си и внимавай много за душата си, да не би да забравиш делата, които очите ти видяха, и да не би да се изгубят от сърцето ти през всичките дни на живота ти. И ги предавай на синовете си и на синовете на синовете си.“ (Второзаконие 4:9)

Виждам, че същото се случва и днес с църквата на Исус Христос. Божието Слово ни заповядва да „носим избавленията си“. Трябва да ги обличаме всяка сутрин, както обличаме дрехите си. И трябва да ги държим под ръка, винаги да са ни пред очите. Но аз те питам: колко от предишните си чудотворни избавления носиш в момента? Колко живо пазиш в съзнанието си Божиите чудеса за теб? Толкова ли са близо до теб, че можеш да се изправиш сега и да свидетелстваш за всеки славен детайл?

Когато Светият Дух ми зададе този въпрос, аз се смутих. Успях да си припомня само някои от избавленията си с подробности. Забравил съм толкова много. И съм приел за даденост още много други. Но най-лошото е, че не съм ги поменел през най-лошите си дни – когато бях изправен пред други кризи. Споменът за освобожденията ми можеше да подхрани вярата ми през тези изпитания.

На нас ни е заповядано да кажем на бащите и внуците си за великите неща, които Бог е направил за нас. Дори трябва да ги напиша като дневник от освобожденията ми. Та, защо заповедта да помним е толкова важна?

1. Трябва да помним всичките си отминали избавления, за да усилим вярата си при настоящите ни борби

За наше добро ни казва Бог да си спомняме. Споменът за наши предишни избавления ни помага да усилим вярата си за онова, през което преминаваме в момента.

В криза ли си? Застрашен ли си от огромен проблем в къщи, в работата, или в семейството ти? Единственият начин да се изправиш срещу гигант е да направиш онова, което направи Давид – спомни си лъва и мечката. Спомняйки си Божиата вяроност в предишни негови кризи, Давид можа да се изправи срещу Голиат без страх. Нека обясня: Когато Давид предложи да се бие с Голиат, „Саул каза на Давид: Не можеш да се изправиш срещу филистимеца и да се биеш с него... И Давид каза на Саул: А Давид рече на Саула: Слугата ти пасеше овците на баща си; и когато дойдеше лъв или мечка та грабнеше агне от стадото, аз го подгонвах та го поразявах, и отървавах грабнатото от устата му;... Слугата ти е убивал и лъв и мечка, и тоя необрязан филистимец ще бъде като едно от тях” (1 Царе 17:33-36)

Най-вероятно Давид свидетелстваше на Саул: „Спомням си размера на мечката, която излезе срещу мен. Намотах плат около ръцете си, наврях ги в устата ѝ и счупих челюстта. След това взех трупа на мечката и го одрах. Дадох кожата на баща ми като свидетелство за Божията сила да ме освободи.“

Давид знаеше, че се подлага на опасност излизайки срещу Голиат. Не беше никакъв аматьор, наивно хлапе, перчещо се и гледащо да се сбие с някого. Не, просто Давид си спомняше предишните си избавления. А сега погледна врагът право в очите и заяви: „Господ, Който ме отърва от лапата на лъв и от лапата на мечка, Той ще ме отърве и от ръката на този филистимец.“ (17:37)

Множество Божии хора днес са заобиколени от всички страни от гиганти. Също така мнозина треперят от страх. Това отнася ли се за теб? Забравил ли си за времето, когато беше смъртно болен, но Господ те изцери? Помниш ли финансовата криза, в която си каза: „Това е! Свършен съм.“, въпреки всичко Бог ти помогна и дори и днес все още си жив?

Помислете за тези истории от хора, които пратиха писма до служението ни: Една възрастна двойка скърби за отвратителните действия на сина си, който е служител. Младият пастор оставил жена си и двете си деца и напуснал служението си, като станал гей. Родителите му са съсипани, особено като си помислят как това ще се отрази на внуците им.

Един пастор и жена му скърбят за дъщеря си, която вдигнали с молитви от смъртното ѝ легло. След като момичето било изцерено, тя започнала да употребява наркотици и се омъжила за мъж, който станал убиец. Той сега е в затвора, а обърканото момиче губи контрол и мисли да се самоубие. Сега родителите ѝ съжаляват, че се е изцерила и дори се чудят дали за нея не би било по-добре да не се беше изцерила.

Млада майка с 3 деца седи сама в къщата си под наем. Наскоро почина съпруга ѝ, като я остави без осигуровки и без средства за препитание. Тя е самотна и без пукната пара.

Един бизнесмен в Оклахома е съден от партньора си – човек, който нарича себе си християнин. Той се опитва да открадне бизнеса, който започнал този човек. Бизнесменът само иска да разговаря с партньора си, но той отказва да говори с него. Сега съдът е на страната на партньора му, въпреки че бизнесмена се е отнасял добре с него.

Един 55 годишен човек от Питсбърг бил уволнен от добре платената си работа. Сега той е завладян от натрапчивата мисъл: „Кой ще иска да назначи на работа 55 годишен човек?“ Той има дългове, а и помага финансово на децата си. Сега той започва да се притеснява, така че се разхожда по улиците ден след ден, като го е срам да си стои в къщи и да не прави нищо.

Това са само някои от великаните, пред които са изправени вярващите. Много други светии ни пишат за мъчителните си изпитания, като казват: „Не разбирам.“ Всички те са верни вярващи, които вярват в Божието Слово и ходят в Духа. Какво трябва да им кажа аз като Божи пастир?

Истината е, че има много неща, които не разбираме и просто няма да разберем докато не се приберем у дома при Исус. Но аз напълно вярвам, че Бог може да изцерева и че Той има изход от всяка ситуация. Въпросът за нас е – къде да намерим вярата и куража да се изправим и да спечелим победата в Него?

Това се случва само чрез спомени за лъва и мечката. Случва се тогава, когато си в състояние да си спомниш забележителната Божия вяроност и предишните победи, които ти е дал. Не можеш да се изправиш срещу гигант без да проумееш и разбереш величието и славата на Бог в твоя живот. За да направиш това, аз те призовавам да се върнеш към самото начало, когато започна да се занимаваш с Господ.

Помниш ли какъв беше преди да те спаси Исус? Наистина ли знаеш колко близо да ада беше – някои хора вероятно са били близо дори и до самоубийство, други близо до това да бъдат обладани от демони. Помниш ли чудото, промяната, която се случи, освобождението, което те извади от ямата, в която беше?

Помниш ли как беше избавен от струпаните изкушения, от капаните, които дявола беше поставил пред теб? Беше ли близо до това да се предадеш? Беше ли захвърлил всичко? Беше ли толкова обезкуражен, толкова съкрушен, че си мислеше че е безполезно да отидеш при Господ?

Спомни си: Божият Дух дойде върху теб. Ти се покая и Той те привлече към Себе Си. Господ те измъкна от капана на дявола – в тази ситуация, а и в много други. Запитай се на колко отчаяни молитви ти е отговорил Господ.

Нека ви предложи начин, чрез който можете да превърнете гиганта си в мравка

Ако имаш възможност качи се на колата си и карай по селски път през нощта. Спри колата, излез от нея и погледни луната и милионите звезди. Тогава си спомни Създателя Си, Бог, и всичките Му дела.

Астронавтът Чарли Дюк веднъж говори на едно събрание за неомъжени в Таймс Скуеър Чърч. Той разказа за това какво е усещането да стоиш в малка капсула на 28 000 мили от земята и да си се устремил към луната. Когато екипажът обърна кораба на една страна, някой извикал: „Вижте тази невероятна гледка!“

Било земята, която красиво висяла в черния космос. Там била – огромно, ярко кълбо, непридържано от нищо. Целият екипаж бил удивен от гледката. Те разбрали, че само един невероятен Бог Творец можел да създаде това.

Всъщност, това беше начина, който Бог използва, за да изведе Йов от скръбта му. Бог накара този страдащ човек да погледне към основите на земята и го попита: „На какво се крепи земята, Йов? Какво я държи в космоса?“ Бог отиде още по-далеч като попита: „Кой сложи граница за морето? Кой казва на могъщият океан: Ела до тук, но не преминавай по-нататък?“

Кое кара вълните да не залаят сушата? Защо не се давиш в надигащите се води, Йов? И къде е изворът, от който извира моретата?

Как се разделя светлината от тъмнината? Как се разделя вятъра и как се разпръсква? Как се ражда дъжда? Може ли човека да създаде светкавици, гръмотевици, облаци? Кой мислиш, че постави всички тези природни сили на мястото им, Йов? Кой направи животните диви и питомни?“

Бог буквално проведе „курс“ с Йов, като му показа старите Си творения. С всичко това Той искаше да му каже: „Ти забрави кой съм аз. Обвиняваш Ме в това, че съм те занемарил. Съмняваш се в това, че се грижа за теб и в силата Ми да те освободя. Макар, че съм ти показал как се грижа за старите си творения.“ (виж Йов 38-40)

Господ продължи да говори докато накрая Йов беше съкрушен. Тогава Йов видя проблемите си и каза: „Бях глупак. Бях насочил поглед си на погрешното място – върху болката си, вместо върху Теб. О, Господи, бях забравил всички тези неща. Знам, че можеш да направиш всичко. И знам, че никоя мисъл не може да бъде скрита от Теб.“ (виж 42:2-3)

2. Ние трябва да помним старите си избавления и да ги използваме като оръжие срещу страха

Страхът не може да задуши някой, чиито поглед е изцяло прикован върху Божието величие и могъщество. Неемия разбираше добре този принцип. Той обикаляше стените на Ерусалим докато измореният и изтощен остатък долу се опитваше да ги построи отново. Израилтяните бяха обградени от свирепи врагове – коалиция от три нации, предвождани от Санавалт и Товия. Тогава започваше да се прокрадва страх. Градските стени не бяха завършени, а навсякъде имаше купчини боклук. Изтощените работници трябваше да строят с чук в едната и меч в другата ръка.

Какъв беше отговорът на страховете им? Как можеха да продължат да строят и да не се скрият? Неемия им припомни колко велик и невероятен е техния Бог: „И огледах и станах, и казах на благородните, на първенците и на останалия народ: Не се бойте от тях, помнете великия и страшния Господ и се бийте“ (Неемия 4:14).

Скъпи светии, изпитвате ли страх в сегашната си ситуация? Проблемът ви разтърсва ли доверието ви в Господ? Ако това е така, спомнете си колко велик и страшен е вашия Бог. Точно така се справи Моисей със страха в събранието си. Той каза на Израел: „Ако кажеш в сърцето си: Тези народи са по-големи от мен, как мога да ги изгоня? — не се плаши от тях; помни добре какво направи ГОСПОД, твоят Бог, на фараона и на всичките египтяни... Не се ужасявай от тях, защото ГОСПОД, твоят Бог, е сред теб, Бог велик и страшен.“ (Второзаконие 7:17-18, 21)

Моисей казваше: „Ще се изправите пред много велики врагове, които са по-силни от вас. Ще се чудите как може да спечелите победата някога при такива обстоятелства. Но всичко, което трябва да направите, е да си спомните колко велик и могъщ е вашия Бог. Спомнете си какво направи Той с враговете ви в миналото и колко верен беше да ви освободи.“

Ние трябва да си припомним колко е велик Бог, какво е направил в миналото, за да освободи всички, които Му вярваха и да изискаме тази величествена сила за настоящите ни изпитания

Моисей призова Израел: „Той направи всичко това за вас. А вие трябва да приемете силата Му.“ „Той е твоята хвала и Той е твоят Бог, който извърши за теб тези велики и страшни неща, които очите ти видяха.“ (Второзаконие 10:21).

Давид попита: „И кой друг народ на земята е като Твоя народ Израил, когото Бог отиде да откупи за народ за Себе Си и да Си създаде име, и да извърши това велико нещо за Себе Си и страшни дела за земята Си, пред Своя народ, когото Ти изкупи за Себе Си от Египет, от народи и от боговете им?“ (2 Царе 7:23)

Бог ни заяви: „Аз, ГОСПОД, не се изменям“ (Малахия 3:6). А днес Той все още иска да покаже величието Си на всички, които биха повярвали и усвоили силата Му. „Защото очите на ГОСПОДА тичат по целия свят, за да се показва силен към онези, чиито сърца са неразделени към Него.“ (2 Летописи 16:9)

Последните думи на Моисей към Божия народ бяха: „Бъдете силни и смели, не се бойте и не се страхувайте от тях; защото ГОСПОД, твоят Бог, Той е, който върви с теб. Той няма да отстъпи от теб и няма да те остави.“ (Второзаконие 31:6)

Най-накрая, ние чуваме от апостол Павел. Той се моли за това да се отворят очите на всеки светия, за да види величието и Божията сила към нас: „Така че Бог на нашия Господ Исус Христос, Отец на славата, да ви даде дух на мъдрост и откровение в познаването на Него Самия, като просветли очите на сърцето ви, за да знаете каква е надеждата на Неговото призоваване, какво е богатството на славата на Неговото наследство в светиите и какво е превъзходното величие на Неговата мощ към нас, вярващите, според действието на мощта на Неговата сила.“ (Ефесяни 1:17-19)

От всички най-важни неща, които си спомням, най-великото е споменът, който всички ние споделяме на масата в събранието в неделя. Ние си припомним Господната смърт – най-невероятното чудо. Нашият Господ Исус Христос победи смъртта и днес стои победоносно над всяко изпитание, пред което си изправен. Още повече, че Той е с теб в изпитанието ти. Призовавам те – премести погледа си от твоята болка и си припомни чудесата, които Той е извършил за теб. Тогава ще видиш могъществото и славата на Бог – твоето освобождение.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Remembering Your Deliverances](#) / [Да си спомниш освобожденията си](#)